

✻ DE STER. ✻

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden. MARK. 16 : 16.

Voorwaar voorwaar zeg Ik u: zoo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het Koninkrijk Gods niet ingaan. JOH. 3 : 5.

Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: die niet ingaat door de deur in den stal der schapen, maar van elders inklimt, die is een dief en moordenaar. JOH. 10 : 1.

No. 4.

15 Februari 1906.

11de Jaargang.

STRALEN VAN LEVEND LICHT.

DOOR CHARLES W. PENROSE.

No. 12.

VRUCHTEN VAN HET EVANGELIE.

De Vergadering.

„Aan hunne vruchten zult gij hen kennen. Leest men ook eene druif van doornen, of vijgen van distelen?” zoo sprak de Verlosser der menschen. (Matth. 7 : 16). De Heiligen der Laatste Dagen, of „Mormonen” zooals zij gewoonlijk genoemd worden, zijn bespot en vervolgd geworden, en alle soort kwaad is, zelfs door menschen die zich Christenen noemen, tegen hen gesproken. Dat daardoor valsche getuigenis tegen hen is gesproken, kan duidelijk bewezen worden indien de maatstaf door Christus gegeven, wordt aangenomen. Het Evangelie aangenomen hebbende, zooals op aarde hersteld door engelenbezoek en bediend door goddelijke volmacht, hebben zich de Heiligen in grooten getale in de valleien van het Rotsengebergte vergaderd, in gehoorzaamheid aan het bevel: „Verzamelt Mij mijne gunstgenooten, die mijn verbond maken met offerande”. (Psalm 50 : 5). En ook: „Gaaf uit van haar, mijn volk! opdat gij aan hare zonden geene gemeenschap hebt, en opdat gij van hare plagen niet ontvangt.” (Openb. 18 : 4.)

De Wildernis zal bloeien als eene Roos.

In het jaar 1847 marcheerde een gezelschap pioniers, onder leiding van den Profeet Brigham Young, opvolger van den martelaar Joseph

Smith die voor het Evangelie gedood was, over de prairiën en bergen, zandvlakten en rivieren, door de wildernis bekend als de Groote Amerikaansche Woestijn, naar de plaats in de bergen hun door Joseph Smith aangeduid, toen hij met hen te Nauvoo woonde. Den 24sten Juli hielden zij halt in de vallei van het Groote Zoutmeer, welke plek door Brigham Young, vóór zij hunne moeizame reis begonnen, in visioen was aanschouwd. Niet ééne menschenwoning was er te zien. Het land, door de zon geblaakt, bracht slechts onkruid en saliestruiken voort. Regen was schier onbekend, en de smeltende sneeuw vloeide van de bergtoppen niet neer dan in smalle, schrale beekjes. Maar zij ploegden den geschroeyden grond en brachten er de druppelende wateren op; zij zaaiden in geloof en vertrouwden op God voor den oogst, die hen alleen van den hongerdood kon redden. De kleine troep bestond uit slechts 147 personen, die de beschaving meer dan duizend mijlen achter zich hadden gelaten. Heden wonen bijna driehonderd-duizend menschen, uit alle deelen der wereld vergaderd, in vrede en eensgezindheid in bloeiende steden en dorpen of op vruchtbare hofsteden en weelderige weilanden, en oogsten de belooning van vlijt en spaarzaamheid en de zegeningen Gods op het land en op hunnen arbeid. In de steden bevinden zich mooie villas, gezellige woningen, handelsinrichtingen, fabrieken, breede straten wier beide zijden met prachtige boomen zijn afgezet en door klare beekjes worden verfrist; de steden zijn electrisch verlicht en voorzien van helder water onder municipaal beheer. De gelijke schoolgebouwen zijn opgericht, ruime kerkgebouwen, mooie stadhuizen en prachtige tempelen die van een millioen tot vier millioen dollar elk hebben gekost. Alle soort granen, fruit en bloemen worden in overvloed voortgebracht; de regen is in wonderbare mate toegenomen, bronnen zijn ontstaan in drooge plaatsen, gras groeit op de berghelling en op de velden, vee en schapen grazen op duizend heuvelen, en het aanzicht der natuur is lachend en schittert van schoonheid.

Vervulling van Profetiën.

Deze wonderbare transformatie is tweegebracht door de zegeningen des Almachtigen op het geloof en de werken Zijner Heiligen van verre landen saamvergaderd. Zion heeft blijde tijdingen gebracht — het eeuwige Evangelie tot de aarde hersteld; — zij is geklommen „op eenen hoogen berg.” De geest uit de hoogte is uitgegoten geworden, en de woestijn is geworden „tot een vruchtbaar veld.” „En mijn volk zal in eene woonplaats des vredes wonen, en in welverzekerde woningen, en in stille, geruste plaatsen.” Het zaait „aan alle wateren.” „De woestijn en de dorre plaatsen zijn hierover vroolijk, de wildernis verheugt zich en bloeit als eene roos.” Daar zijn „de vrijgekochten des Heeren, en zijn tot Zion gekomen met gejuich en eeuwige blijdschap.” (Zie Jesaja 40 : 9; 32 : 15—20; 35 : 1—10).

A n d e r e V r u c h t e n .

Op iederen Sabbatdag komen de kinderen samen in Zondagscholen onder een stelsel dat in geen deel der wereld wordt overtroffen. In den namiddag en avond vergaderen zich de Heiligen in hunne Tabernakelen en kerkgebouwen en ontvangen leering door de stem van inspiratie en het lezen der Heilige Schriften. Vereenigingen zijn georganiseerd voor de leering van kinderen, van jongelingen en meisjes, van vrouwen van rijperen leeftijd en van alle deelen van het volk. God te dienen en Zijne geboden te onderhouden wordt beschouwd als de eerste plicht van Zijn volk. Het werk voor de zaligheid der levenden en de verlossing der dooden wordt boven alle aardsche belangen gesteld. De Kerk heeft nu in het zendingsveld omtrent 2000 zendelingen, die reizen „zonder male of buidel,” zonder eenige betaling, op God en vrienden die Hij voor hen moge verwekken, vertrouwende voor hunne dagelijksche behoeften. De organisatie der Kerk, zooals van den hemel geopenbaard, wordt door allen die onderzoeken erkend als de beste en volmaaktste die ooit op aarde bekend is geweest. De vlijtigheid, orde, toewijding, eenheid en broederlijke liefde door de Heiligen aan den dag gelegd, zijn het voorwerp van de bewondering en den lof van vriend en vijand. Het werk dat zij onder goddelijk bestuur hebben volbracht, is een wonder voor allen die de steden der Heiligen hebben bezocht of weten wat zij hebben ten uitvoer gebracht. Welke boom heeft deze voortreffelijke vruchten voortgebracht? Het is de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen. Dat de boom geoordeeld worde naar zijne vruchten.

M o e t e n V e r v o l g i n g l i j d e n .

Het is waar dat de „Mormonen” een volk zijn, dat „overal tegengesproken wordt;” maar dat was een kenmerk van de Heiligen in de oorspronkelijke Christelijke Kerk. Paulus zeide: „Allen die godzaliglijk willen leven in Christus Jezus, die zullen vervolgd worden.” Jezus riep uit: „Wee u, wanneer al de menschen wèl van u spreken!” Hij profeteerde van Zijne discipelen: „Gij zult gehaat worden van alle volken, om Mijns naams wil.” Maar er is een aantal moedige mannen, die niet bevreesd zijn geweest om hunne eerlijke gevoelens betreffende dit verachtte volk uit te spreken. Onder die bevinden zich de volgende, wier getuigenissen slechts stalen zijn van andere die ook zouden kunnen aangevoerd worden:

E d e l e , e e r l i j k e M e e n i n g e n .

Bisschop D. S. Tuttle van de *Episcopal* Kerk, die te Salt Lake City heeft gewoond, schreef als volgt in de *New York Sun*: „Wij, in de Oostelijke Staten, zijn gewoon om op de Mormonen neer te zien als eene losbandige, aanmatigende of oproerige bende, die het er op aanlegt om de regeering der Vereenigde Staten te trotseeren en het geloof der

Christenen te bespotten. Dit is zoo niet. Ik weet dat zij oprechte, getrouwe, biddende werkers zijn, ernstig in hun geloof dat de hemel de Kerk van de Heiligen der laatste Dagen zal zegenen. Een ander sterk en bewonderenswaardig deel van den Mormoonschen godsdienst is de vaste, degelijke organisatie. Zij volgen met de grootste zorgvuldigheid al de vormen van de oude Kerk."

Henry Edger zegt in de *New-York Evolution*: „Door het gepeupel verdreven van den eenen Staat naar den anderen, beroofd van hunne wettige bezittingen — vruchten van eerbaren arbeid — zocht dit verachte en gruwelijk mishandelde volk ten laatste zijn weg over de spoorlooze woestijn, en schiep, door een volharding en vlijt bijna zonder weerga, in de wildernis zelve een oasis."

Elder Miles Grant, de uitgever van de *World's Crisis*, zegt: „Na eenige dagen lang nauwkeurig te hebben gadegeslagen, kwamen wij tot het stellig besluit, dat er te Salt Lake City minder losbandigheid bestaat dan in eenige andere stad van dezelfde grootte in de Vereenigde Staten; en indien wij in deze laatste dagen van goddeloosheid een aantal kinderen hebben groot te brengen, zouden wij in die stad minder vrees voor hun zedelijk bederf hebben dan in eenige andere stad."

Gouverneur Safford, van Arizona, schrijft als volgt: „Zij hebben geen lulaards, en het werk dat zij in zulk een korten tijd hebben volbracht, is inderdaad wonderbaar. Iedereen zal toestemmen, dat wij een ondernemend, werkzaam, spaarzaam en op-zichzelven-vertrouwend volk noodig hebben om de uitgestrekte onvruchtbare landen van Arizona te onderwerpen en tot nuttigheid te brengen. Deze Mormonen beantwoorden aan elk dier vereischten."

Gouverneur Thomas L. Kane, van Pennsylvania, verklaarde, na een ondervinding van vier jaren met de Mormonen: „Ik heb niet een enkele beschuldiging gehoord, die tegen hen als een volk is gebracht, tegen hunne gewone reinheid van leven, hunne gewillige oprechtheid, hunne verdraagzaamheid tegenover verschil van opinie op godsdienstgebied, hun eerbied voor de wetten, hunne gehechtheid aan de Constitutioneele regeering waaronder wij leven, waarvan ik niet door mijne eigene opmerking of de getuigenis van anderen weet, dat zij ongegrond is."

Hoofdrechter White, door het gouvernement der Ver. Staten naar Utah gezonden, getuigt: „Nijverheid, matigheid, onthouding, eerlijkheid, zijn bij hen de gewone levenswijze. Zij hebben dit land aan onvruchtbaarheid ontweidigd en de eertijds dorre eenzaamheid bedekt met steden, dorpen, bebouwde velden en hofsteden en haar gemaakt tot woonplaats voor een talrijk volk, waar een bedelaar nooit wordt gezien en armenhuizen noodig noch bekend zijn."

Wijlen Honorable Bayard Taylor, gezant van de Ver. Staten naar Duitschland, zeide: „Wij moeten bekennen dat Salt Lake City een van de bedaardste, ordelijkste en zedelijkste plaatsen der wereld is. ...."

De Mormonen als een volk zijn de grootste onthouders in Amerika. Zij zijn kuisch, werkzaam en opgeruimd, en wat zij in zulk een korten tijd onder de ontmoedigendste omstandigheden hebben volbracht, zal altijd een van de merkwaardigste hoofdstukken in onze geschiedenis blijven."

Vervolgingen Verlossing.

Niettegenstaande de feiten in het voorgaande uiteengezet, werd het Congres der Vereenigde Staten voor verscheidene jaren door anti-Mormoonsche predikers van verschillende sekten en door verzoekschriften van goede, vrome, doch misleide „Christenen" en ook door avonturiers die profijt zochten te trekken uit aanvallen op de Mormonen, bewogen om strenge en drukkende wetten te maken met het doel om hetgeen men „Mormonisme" noemde, uit te delgen. De vijanden van de Heiligen meenden, dat deze nogmaals uit hunne bezittingen konden verdreven worden, zooals zij door het geweld van het gepeupel uit de Staten Missouri en Illinois waren verdreven, waar hunne bezittingen een prooi van de zoogenaamd christelijke vervolgers waren geworden, en waar velen in koelen bloede brutaal waren vermoord, — onder deze hun Profeet en hun Patriarch, Joseph en Hyrum Smith. Een tijd lang beloofden deze pogingen goed te slagen. Veel werd door de Heiligen geleden, maar zij beheerschten hunne zielen in geduld, geloof stellende in de beloften Gods, die hun waren gemaakt door hunne Profeten en Apostelen, en het getuigenis van den Heiligen Geest. De dag hunner verlossing, van deze onrechtvaardigheid, smart en beproeving, is gekomen. Hunne ware eigenschappen zijn in een mate erkend geworden, en Utah is in de Unie opgenomen als een vrije Staat op gelijken voet met de andere Staten der Federale Unie.

Uitnoodiging tot Onderzoek-doen.

Er bestaat in de wereld nog groote onwetendheid betreffende de Heiligen der laatste Dagen, hun doel en hun werk, hunne leer en hunne beginselen, en den geest en de macht van hun geloof. Zij noodigen ieder redelijk mensch uit om die dingen te onderzoeken. Zij raden aan, vergelijking van hunne beginselen, hunne Kerk en de verordeningen, gaven en den geest derzelve met die welke geleerd worden in het Nieuwe Testament, in tegenstelling met de twistende, verdeelde godsdiensten van het hedendaagsche christendom. Zij weten dat zij de waarheid hebben ontvangen, en dat God haar in de vorige eeuw heeft geopenbaard. Zij hebben een goddelijk getuigenis ontvangen, ieder voor zichzelf. Zij bouwen Zion op in het Westen. Zij zenden het Evangelie uit in de geheele wereld als een getuigenis tot de volken, vóór het einde zal komen.

Een Dag der Waarschuwing.

Dit is een dag der waarschuwing. Hij zal gevolgd worden door een tijd van oordeelen. De Heere zal weldra de koninkrijken dezer wereld

vreeselijk schudden. Oorlog, pestilentie, hongersnood, aardbeving, wervelwind en vernietigend vuur, met teekenen in den hemel en op de aarde, zullen onmiddellijk voorafgaan aan de voleinding, die zeer nabij is. Dit zijn de laatste Dagen. Alles wat er van voorspeld is door de Heilige Profeten, zal spoedig letterlijk vervuld worden. Het eeuwige Evangelie is op aarde hersteld geworden als een van de teekenen der laatste dagen. Israël wordt vergaderd. De uitverkorenen Gods worden vergaderd uit de vier winden der aarde. De weg opent zich voor de herstelling van Juda. Weldra zullen alle dingen in beroering zijn; „den menschen zal het hart bezwijken van vrees en verwachting der dingen die het aardrijk zullen overkomen.” De aangewezen plaatsen der ontkoming zijn in Zion en in Jeruzalem. De Heere, namelijk Jezus de Messias, zal tot Zijnen Heiligen Tempel komen. Hij zal in Zijne Heiligen verheerlijkt worden, maar zal wraak doen over degenen, die God niet kennen, en over degenen, die het Evangelie van onzen Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn.” Hij zal de natiën verbreken als aarden vaten. Hij zal de aarde vegen als met een bezem der verdelging. Hij zal gerechtigheid op haar bevestigen en de heerschappij geven aan Zijn volk. „De zachtmoedigen zullen het aardrijk beërven, en de goddeloozen zullen voor eeuwig afgesneden worden.” Daarom, bekeert u en wendt u tot Hem, gij natiën, en gehoorzaamt Hem, gij volkeren, want deze woorden zijn waarachtig en getrouw, en zijn door Zijnen geest gegeven! De zaligheid is tot u gekomen; verwerp haar niet, opdat gij niet valt en verloren gaat. De tijd is nabij!

DE HEILIGEN MOETEN LIJDEN.

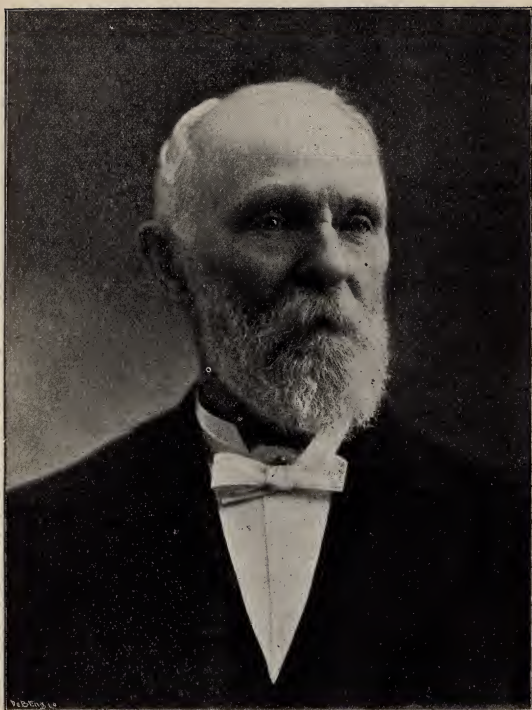
De Profeet Joseph Smith verklaarde op 29 Sept. 1839, dat het een verkeerde meening is, dat de Heiligen al de oordeelen zullen ontkomen, terwijl de boozen lijden; want alle vleesch is aan lijden blootgesteld, en „de rechtvaardigen zullen nauwelijks ontkomen;” toch zullen vele Heiligen ontkomen, want de rechtvaardige zal door het geloof leven; maar vele rechtvaardigen zullen wegens de zwakheid van het vleesch, ten prooi vallen aan ziekte, pestilentie enz., en daarna zalig worden in het Koninkrijk Gods. Zoo dat het een ongeheiligd beginsel is, te zeggen dat die en gene overtreden hebben, omdat zij ziekte of den dood tot prooi zijn geworden, want alle vleesch is aan den dood onderworpen; en de Heiland heeft gezegd: „Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt.”

De wimpel eener illusie fladdert nog aan den mast, wanneer de levensstorm alle zeilen aan flarden gescheurd heeft. (*Hum. Album.*)

PRESIDENT JOHN R. WINDER.

Eerste Raadgever van President Joseph F. Smith.

Geboren te Biddenden, Engeland, 11 December 1821.

WEES STEEDS BEREID!

Wees steeds bereid, als zorg en leed u drukken,
Gods Vaderhand in al Zijn doen te zien.
Vaak wil uw plan in alles niet gelukken;
Zijn goedheid wil misschien wat beters biën.

Wees ook bereid, als ge anderen ziet lijden,
Met hulp en troost hun te verlichten 't lot,
En ook bereid de zwakheid te bestrijden
Van weifelaars, en richt hun kracht op God.

Mocht gij een zwakken broeder af zien dolen —
Ach, oordeel niet, maar help hem waar gij kunt.
Hem is zijn vreê, zijn zielerust ontstolen! —
Denk: Satan heeft 't ook licht op u gemunt.

Wees steeds bereid, stelt men u kans of vragen,
Getuigenis te doen van Jezus' leer
Tot andersdenkenden, (wil hen verdragen)
Niet twistziek, maar met klem: dat strekt tot eer.

Wees steeds bereid om de u eens opgedragen,
Soms zware taak met blijden moed te doen.
Het biddend hart behoeft niet te versagen,
't Volbrengt zijn werk — in zwakke kracht, doch koen!

Wees steeds bereid om liefde te betrachten;
Vaak wil het hart, voor allen, dit slechts noô.
Als gij voedt liefde alleen voor die u achten —
Doen niet de Heid'nen — zegt de Heere — alzo?

Wees ook bereid het Priesterschap te eeren;
Gedenk dat God ons Zelf Zijn knechten gaf
Om ons te leiden, ondersteunen, leeren
Tot zaligheid, — in 't leven ons tot staf.

Zijt gij bereid tot Godes eer te leven,
Het oog naar boven, Satan's list ten spijt;
Dan zal de Heere U rijker zegen geven,
En zijt g' ook tot het sterven steeds bereid.

F.

JAKOBUS I : 26.

Indien iemand onder u dunkt, dat hij godsdienstig is, en hij zijne tong niet in toom houdt, maar zijn hart verleidt, dezès godsdienst is ijdel.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

ZENDINGS-CONFERENTIE.

Eene Algemeene Conferentie voor de Nederlandsch-Belgische Zending is te Rotterdam gehouden Zondag 11 Februari 1906, onder leiding van President Jacob H. Trayner. Zij was vereerd met de tegenwoordigheid van President Heber J. Grant, der Europeesche Zending; Pres. Serge T. Ballif, der Zwitsersch-Duitsche Zending; Pres. P. Matson, der Zweedsche Zending; en Pres. Jens M. Christensen, van de Scandinavische Zending; alsook de respectieve Presidenten van de 13 Conferentiën der Britsche Zending, en Pres. W. D. Fitzgerald, van de Keulsche Conferentie. Behalve deze broederen waren nog 40 Zendingen van de Britsche Zending aanwezig, in gevolge van eene algemeene uitnodiging van Pres. Heber J. Grant aan al de zendingen in die Zending werkzaam. De verschillende Conferentie-Presidenten en al de mede-arbeiders der Ned.-Belgische Zending waren eveneens tegenwoordig.

Wij hadden het ongemeen genoegen, in ons midden te hebben twee onzer beroemde zangers, Broeder Willard Andelin en Zuster Arvilla Clark. Op speciaal verzoek van President Heber J. Grant waren zij van Berlijn gekomen om deze Conferentie bij te wonen en te helpen door hun voortreffelijk zingen het slagen derzelve te bevorderen. Hunne bereidwillige medewerking in de drie vergaderingen der Conferentie werd algemeen gewaardeerd, en was klaarblijkelijk een onderwerp van groote voldoening voor allen die deze bijeenkomsten hebben bezocht.

De eerste algemeene vergadering der Conferentie vond plaats om 10 uur, in de Zaal EXCELSIOR, en werd geopend met het zingen (ensemble) van het lied „De nacht vlied heen,” en gebed door Ouderling Bakke Postma, waarna het koor zong lied No. 138 „Leidsman van Israëls heir.” President J. H. Trayner hield de inleidingsrede, en wees op den grooten vooruitgang in sommige opzichten gemaakt in de Ned.-Belg. Zending gedurende het verlopen jaar, in het bijzonder in de enorme toename in het aantal traktaten en boeken verspreid, en in het aantal Evangeliegesprekken door de zendingen gehouden met vrienden en vreemdelingen. Ouderling Herman van Braak, aan het woord gekomen, geeft uitlegging van de behoorlijke wijze van het vasten, en verwijzende naar het 58ste hoofdstuk van Jesaja, duidt hij aan, dat werken der gerechtigheid met het vasten moeten gepaard gaan, en verhaalt tot illustreering een zijner ondervindingen in het zendingsveld. De volgende spreker was Ouderling Delbert E. Wilcox, die de zaligheid bespreekt als binnen het bereik van alle menschen, als Gods kreaturen. Onze roeping als zendingen is dit der wereld bekend te maken, en haar den weg aan

te wijzen. President Heber J. Grant nam den overigen tijd dezer vergadering in, en sprak in de Engelsche taal, terwijl zijne woorden in het Hollandsch werden vertolkt. Hij verblijdde zich in dit land te zijn, vanwaar de Pelgrimsvaders of Puriteinen in het jaar 1620 zich inscheepten om zich in Amerika te vestigen, want van dezen stamde zijne moeder af, die in hem eigenschappen had aangekweekt die hem in staat stelden deze positie te bekleeden waarin hij staat. Hij gaf zijne dankbaarheid te kennen voor zijne kennis van God en Jezus Christus, voor het Evangelie en voor een profeet. Wanneer wordt verkondigd de herstelling door een profeet, wordt tegenstand verwekt, omdat niet gepredikt wordt hetgeen de ooren der menschen streelt. Tegenstand echter leidt tot macht en nederigheid bij hen die worden tegengestaan; en hoe beter zij de geboden Gods onderhouden en met kracht het Evangelie verkondigen, des te sterker wordt de tegenstand. Dit was het geval bij den Profeet Joseph Smith, en werd door hem beloofd aan de Heiligen. Geen grootere leugens werden ooit tegen de priesterschap gesproken dan tegenwoordig. Hij kent geen machtiger of beter man dan President Joseph F. Smith, en verzoekt allen, voor zijn leven, kracht en inspiratie te bidden.

De namiddag-vergadering werd om 2 uur, eveneens in de zaal EXCELSIOR, gehouden en werd geopend door het zingen van lied no. 3 „Leid ons, Groote Meester!” en gebed door Ouderling Arnold van Limburg. Na het zingen van een lied door het koor, werd het Heilig Avondmaal bediend door Ouderlingen LeGrand Richards en Clyde A. Hammond, bijgestaan door Ouderlingen Abraham H. Cannon en Archie W. Chamberlain, terwijl het koor eenige avondmaals-verzen te hooren gaf. President Trayner stelde aan de vergaderden voor: de algemeene autoriteiten der Kerk; President Heber J. Grant, aan het hoofd der Europeesche Zending; President Jacob H. Trayner, besturende de Nederlandsch-Belgische Zending; en de verdere autoriteiten der laatstgenoemde afdeeling. Alle dezen werden in hunne roepingen erkend en eenparig ondersteund door de stemmen van de aanwezige leden van de Kerk. De eerste sprekers in deze bijeenkomst waren de voornoemde Presidenten J. M. Christensen en P. Matson der Zendingen in de noordelijke landen. Deze spraken beiden in het Engelsch, met behulp van een tolk, en hen volgde, sprekende in de Duitsche taal, Pres. S. F. Balliff, van de Zwits.-Duitsche Zending. Deze drie broederen gaven verkwikkende getuigenissen van het Evangelie en van hunne werkzaamheden. De overige tijd werd besteed door President Grant, en tolk. Hij zegt dat de zendelingen hunne gelukkigste oogenblikken doorbrengen op zending. Er zijn geen gelukkiger tijden dan die worden doorgebracht onder den geest des Heeren, en daarbij vervallen de genoegens der kunst en andere in het niet. De geest Gods brengt zelfs vertroosting bij den dood en bij de smart, en geeft eene gewisse gelukzaligheid die kan genoemd worden een voorsmaak van

den hemel. Het Evangelie kan gewaardeerd worden alleen door hen die het kennen, en spreker toont door een paar voorbeelden en gelijknissen aan, waarom de wereld die vreugde niet kan begrijpen. Tot slot dezer vergadering werd een Engelsche lofzang gezongen door het gemengd koor der Rotterdamsche Gemeente, en de dankzegging gesproken door Ouderling Charles H. Dudley.

De avond-vergadering werd ten 7 uur gehouden in het Nuts-Gebouw, en werd geopend door het zingen van lied No. 23, Wij danken U, Heere, voor profeten," en gebed door Ouderling Abraham Dalebout; daarna werd gezongen lied No. 131 „O zeg, wat is Waarheid?" Pres. J. H. Trayner hield eene korte toespraak, handelende over de wijze waarop de zendelingen onzer Kerk geroepen worden, uitgaan en hun werk volbrengen. Ouderling Alex Nibley, daarna aan het woord, wederlegt in korte trekken eenige beschuldigingen welke de wereld tegen ons brengt, en wijst op de reinheid van het volk. President H. J. Grant nam verder den tijd in gebruik, en sprak, zooals te voren, in het Engelsch, met behulp van een tolk. Hij geeft getuigenis dat het Evangelie hersteld is, en ter aandacht brengende dat velen zeggen, „Maar dat gelooven wij niet," verhaalde hij de ondervinding van Galileo, toen deze verklaarde dat de aarde om de zon draait. De belofte is dat indien iemand wil Gods wil doen, zal hij, de leer onderzoekende, tot kennis komen of zij uit God is, en dat men den boom aan zijne vruchten zal kennen. Spreker verklaart dat hij de vruchten heeft geplukt en geproefd, en weet dat de Evangelie-boom, zooals in de dagen der Apostelen, ook nu levend is in de Kerk. Hij beschrijft eenige gevallen, waar hij ondervonden heeft de gave van vreemde talen, uitlegging der talen, gezondmakingen, openbaringen en profetie. Hij geeft verder eene uitlegging van het ware begrip der Godheid, als zijnde drie afzonderlijke persoonlijkheden. Daarna wijdt hij uit over de vele groote opofferingen welke door honderden en duizenden zendelingen van de Heiligen der Laatste Dagen worden gemaakt om het Evangelie aan hunne medemenschen bekend te maken, en de vervolgingen die zij gewillig doorstaan, zonder eenige hoop op aardsche belooning, en hij besluit dat deze feiten de menschen er toe zouden moeten leiden om hunne leer te onderzoeken. Deze vergadering werd geëindigd met het zingen van lied No. 89 „Zingen wij voor 't scheiden," en dankzegging door Ouderling Jakobus Rotstege.

In elk der drie bijeenkomsten dezen dag gehouden, werden drie of vier solo's afwisselend door Br. Willard Andelin en Zuster Arvilla Clark gezongen, in de Engelsche en Duitsche talen. De zalen waren bij iedere vergadering geheel gevuld, de zaal *Excelsior* met bijna 400 menschen, en de zaal van het *Nutsgebouw* met omtrent 750. Van dezen waren omtrent 250 vreemdelingen of onderzoekers. Er heerschte een zeer goede geest en levendige belangstelling, beiden bij het zingen en het prediken. 't Was ongetwijfeld een der beste Conferentiën in deze Zending ooit gehouden.

Priesterschaps-vergaderingen voor de Conferentie- en Zendingen. Presidenten werden gehouden op Donderdag en Vrijdag aan de Conferentie voorafgaand, en een algemeene vergadering voor al de zendingen op Zaterdag. De bezoekende zendingen zijn blijkbaar zeer verbljfd over hun verblijf in Holland, en wij gevoelen met hen dat de Conferentie voor allen een tijd van genot en zegen is geweest.

MAANDAG 12 FEBRUARI.

Na eene korte vergadering van de zendingen werd Maandag het voorstel gemaakt om in den namiddag samen te komen op een historische plek te Delftshaven, n.l. het oude kerkje waar de Puriteinen in het jaar 1620 hunne laatste godsdienstoefening hielden voor zij naar Amerika afvoeren, om in een toen-ter-tijde nieuw land koloniën te stichten, waar zij, ongestoord, God volgens hun geweten konden dienen.

Het voorstel werd aangenomen, en om half drie was de gansche schare zendingen, omtrent 105 man, op de bepaalde plaats te zamen. Volgens overeenkomst intusschen met een photograaf gemaakt, was deze kunstenaar aanwezig om een portret van de groep zendingen in het gebouw te nemen. Terwijl hij zijne tijdvergende voorbereidselen maakte, hield het gezelschap zich bezig met patriotische en Evangeliesche liederen te zingen, onder leiding van President Grant. Op verzoek van sommigen, gaf Pres. Grant ook, extemporé, een welgetroffen korte rede met betrekking op de gelegenheid en de gebeurtenissen welke die plaats geschiedkundige waarde hebben gegeven. Na de zitting voor het portret verstrooide zich het gezelschap.

's Avonds om 8 uur had een concert plaats in de zaal „*Excelsior*”, waar onze bezoekende zangers Willard Andelin en Arvilla Clark het grootste deel van de muziek leverden. Het was werkelijk een zeldzaam genoegen naar Br. Andelin's bas-solo's te luisteren, en zijne wonderbare gave waar te nemen. Groote voldoening gaven evenzoo de kunstig uitgevoerde nummers van Zuster Clark. President Grant was tegenwoordig en gaf wederom blijk van zijne bekende opgeruimdheid en bekwaamheid om het gezelschap te onderhouden. Op uitnoodiging zong hij een paar geschikte liederen; de merkwaardigheid van zijn zingen ligt daarin dat hij eerst sedert zes jaren kan zingen, nadat het hem tot op 43-jarigen leeftijd volstrekt onmogelijk was geweest om ook slechts de eenvoudigste wijs te kunnen leeren of een noot te houden, en professoren van muziek hem hadden aangezegd, dat hij nooit in zijn leven zou kunnen leeren zingen. Dit had hij altijd betreurd, tot hij besloot er uiterste pogingen voor te doen, en met wilskracht, werk en een beslist geloof overwon hij. Een paar liederen werden dien avond ook door de gezamenlijke zendingen gezongen. Er waren ongeveer 300 personen aanwezig, en allen schenen een zeer genoegelijken avond te hebben doorgebracht.

GODS TIJDREKENING.

„Wat bedoelt Petrus met zijn gezegde in II Petr. 3 : 8?” — Wij zouden antwoorden dat hij bedoelt juist hetgeen hij zeide. Ziehier den tekst:

„Doch deze eene zaak zij u niet onbekend, geliefden! dat één dag bij den Heere is als duizend jaren, en duizend jaren als één dag.”

Petrus had klaarblijkelijk in gedachten Psalm 90 : 4, „Want duizend jaren zijn in Uwe oogen als de dag van gisteren, als hij voorbijgegaan is, en als eene nachtwaak.” Zijn doel was om te toonen dat „de Heere vertraagt de belofte niet, gelijk eenigen dat traagheid noemen.” In andere woorden, hetgeen bij den mensch een zeer lange tijd schijnt, is zulks niet bij den Heere. Door de vorige verzen van datzelfde hoofdstuk van Petrus te lezen, zal men zien dat de Apostel de dwaasheid van de menschen aantoonde, die murmureerden omdat de beloften des Heeren betreffende Zijne tweede komst niet zoo spoedig vervuld werden als zij verwachtten, en zij beweerden dat die beloften te niet waren gegaan. Vandaar dat Petrus wees op Gods eeuwig oogpunt van den tijd en van menschen en dingen, en dat hij niet beperkt was door de menschelijke opvattingen van tijdverloop.

Maar er is met de plannen en doeleinden van den Almachtige met betrekking tot Zijne scheppingen, saamgeweven een beginsel dat in verband staat met het onderwerp waarvan die schrijver gewaagt. Het wordt duidelijk in het Boek van Abraham, uit het Egyptisch vertaald door den Profeet Joseph Smith en vervat in de „Paarl van Groote Waarde.” Daar wordt geopenbaard dat toen de Heere aan Abraham de sterren des hemels in hare menigte, en hare betrekking tot elkander toonde, en hem beloofde dat zijn zaad zoo talrijk zou zijn als die hemellichamen, Hij hem ook toonde hoe het zonnestelsel om een ander stelsel draaide, en die wederom rond een ander stelsel, totdat een groot besturend hemellichaam, Kolob genaamd, werd bereikt. En Abraham schreef, zeggende:

„En de Heere zeide tot mij door de Urim en Thummim, dat Kolob was naar de wijze des Heeren, volgens de tijden en getijden der omwentelingen ervan, dat een omwenteling een dag was bij den Heere, volgens Zijne rekenwijze, zijnde duizend jaren volgens den tijd aangegeven voor die waarop gij staat. Dit is de berekening van des Heeren tijd, volgens de berekening van Kolob.”

Dit werpt ook licht op de „dagen” der schepping, genoemd in het eerste hoofdstuk van het Boek Genesis.

PRESIDENT JOHN R. WINDER.

(Bij het Portret.)

JOHN REX WINDER, Eerste Raadgever van President Joseph F. Smith, werd te Biddenden, Graafschap Kent, Engeland, den 11den December 1821 geboren. Toen hij ongeveer 20 jaar oud was, begaf hij zich naar Londen, waar hij eene betrekking verkreeg in een schoenwinkel in West-End. Toen hij getrouwd was, omtrent het jaar 1843, verhuisde hij naar Liverpool. Op zekeren dag in Juli 1848, toen hij zich in zijn winkel bevond, nam hij een stukje papier op, — een gedeelte van een verscheurden brief, waarop de woorden „Heiligen der laatste Dagen” waren geschreven. Hij was nieuwsgierig wat het beteekende, want hij had den naam nooit te voren gezien of gehoord. Toen hij er een der bedienden over ondervroeg, vernam hij dat er in Amerika eene Kerk bij dien naam was, en dat zij „Mormonen” werden genoemd. Men deelde hem ook mede, dat er te Liverpool eene vertakking was, die hare vergaderingen hield in de Muziek-Zaal, Bold Street.

Hij ging naar de „Mormoonsche” bijeenkomst, sloop een trap op aan den achterkant en gluurde door de leuning heen. Ouderling Orson Spencer predikte over de eerste beginselen van het Evangelie, en het scheen den jongen man toe dat de prediker tot hem persoonlijk sprak. Hij onderzocht de beginselen die geleerd werden en was weldra van de waarheid overtuigd. Hij werd den 20sten September 1848 gedoopt, en kort daarna sloot zijne vrouw zich ook bij de Kerk aan. In Februari 1853 scheepte hij zich met zijne vrouw en drie kinderen te Liverpool in, om naar Amerika te reizen. Toen zij tien dagen in zee waren, braken kinderpokken aan boord uit, en Broeder Winder werd door de ziekte aangetast. Op het dek werd een kleine hut gebouwd, waar de zieken in quarantaine werden gehouden. Een jonge broeder, die naast Ouderling Winder lag, stierf en werd in den oceaan begraven, en de matrozen gaven te verstaan dat Ouderling Winder de volgende zou zijn. Hij echter had geloof dat hij zou blijven leven en in Zion zou komen, hetwelk hij ook deed, reizende bij weg van New-Orleans en St. Louis, en te Salt Lake City aankomende den 10den October 1853.

Broeder Winder nam een werkzaam deel in de verdediging van de Heiligen, gedurende den zoo-genaamden oorlog van den Echo Bergpas, toen het leger van de Vereenigde Staten tegen het volk van Utah werd uitgezonden. Gedurende vele jaren was hij rechtstreeks verbonden met de regeeringsaangelegenheden van de stad en van den Staat. Den 25sten April 1877 werd hij aangesteld als Tweede Raadgever van Presideerend Bisschop Willam B. Preston. Toen de Tempel te Salt Lake City moest worden voltooid, werd het werk aan de bijzondere zorg van Bisschop Winder opgedragen, en bij de inwijding van dat gebouw werd hij gekozen tot Eersten assistent van President Snow om over den Tempel

te presideeren. Toen het Eerste Presidentschap den 17den October 1901 werd gereorganiseerd, werd hij gekozen tot Eersten Raadgever van President Joseph F. Smith.

President Winder is nu 85 jaren oud; nochtans is hij een der „jongste mannen” in de Kerk. Hij draagt zijne jaren buitengewoon wel. Hij is „een wandelende encyclopedie van algemeene inlichting belangende Utah, waarvan veel betrekking heeft op lang verstreken tijden.”

Sprekende ten tijde van zijn 83sten verjaardag, zegt de *Deseret News*: „President Winder is, niettegenstaande zijn hoogen ouderdom, krachtig van lichaam en verstand; en alles duidt aan, dat hij nog jarenlang zijne nuttige werkzaamheden in den dienst van den Meester, en tot voordeel van het menschedom, zal voortzetten. In werkelijkheid ziet President Winder heden sterker uit dan tien jaren geleden. „Maar die den Heere verwachten, zullen de kracht vernieuwen, zij zullen opvaren met vleugelen, gelijk de arenden; zij zullen loopen, en niet moede worden, zij zullen wandelen, en niet mat worden.” *Mill. Star.*

UTAH-NIEUWS.

Sedert vele jaren is te Salt Lake City van jaar tot jaar ter gelegenheid van de groote Algemeene Conferentie onzer Kerk, in de maand October, eene tentoonstelling gehouden voor de producten van den Staat Utah. Maatregelen worden genomen om in het jaar 1907 op dezelfde plaats eene groote tentoonstelling te houden, waaraan al de westelijke Staten zullen deelnemen.

„Zie eerst Amerika” is de Hollandsche naam eener beweging, die haar uitgangspunt heeft te Salt Lake City, en ten doel heeft een deel der Amerikaansche toeristen die iederen zomer bij duizenden naar Europa oversteken om de merkwaardigheden der oude wereld te bezichtigen, naar het Westen van Amerika te lokken, waar natuurwonderen talrijk zijn, doch wegens de betrekkelijke nieuwigheid van het land nog moeilijk genaakbaar of ten minste nog weinig bezocht zijn, en daarom weinig bekend. Eene Conventie in het belang dezer zaak is te Salt Lake City gehouden, in welke stad ook voorloopig de hoofdzetel zal blijven. Plannen zullen op groote schaal beraamd en uitgevoerd worden, om het gewenschte doel te bewerken. De weg der toeristen zal vrij algemeen door Utah leiden. Dit heeft voor de Heiligen der Laatste Dagen eene beteekenis, uithoofde van het feit dat weinige doortrekkende reizigers nalaten het veel — en op allerlei wijze besproken „Mormoonsche” volk en hunne hoofdstad te bezoeken. De Kerk heeft wel-ingelichte zendelingen, die den vreemdelingen kosteloos de plaatsen van belang toonen, en alle toelichting verleen, zoowel als vrije literatuur betreffende het Evangelie. Duizenden worden aldus recht ingelicht, die in den vreemde zelden bereikt worden en hun getal kan niet anders dan grootelijks toenemen door het verwezenlijken van de doeleinden der besproken beweging.

APOSTEL MARRINER W. MERRILL OVERLEDEN.

Terwijl de Zendingen Zaterdag bijeen waren om hunne vergadering te houden, werd telegrafisch bericht ontvangen van het overlijden van Apostel Marriner W. Merrill, op Dinsdag 6 Februari.

Alle verdere bijzonderheden ontbreken ons nog, doch zullen in ons volgend nummer gegeven worden.

VOORGENOMEN ZENDINGSREIS.

President Heber J. Grant, der Européesche Zending, en Pres. Jacob H. Trayner, zullen D. V., Zondagavond 18 Februari in de vergadering, Zaal De Wittenstraat No. 111, te Amsterdam, tegenwoordig zijn om tot de Heiligen en vrienden te spreken. Hun plan is om te Leeuwarden eene bijzondere vergadering bij te wonen op Maandag 19 Februari; te Groningen op Dinsdagavond daaropvolgend; te Arnhem Woensdagavond en te Dordrecht Donderdagavond

Algemeene uitnoodiging aan allen die in de betreffende buurten wonen.

„LEVENSVRAGEN.”

In ons „Overzicht voor 1905,” verschenen in ons vorige nummer, verzuimden wij melding te maken van een tractaat onder titel „Levensvragen” geschreven door Ouderling Iemke Kooyman, en in het jaar 1905 uitgegeven en door de zendingen in Nederland gebruikt.

OVERLEDEN.

GRAVEN. — Gerard Egbert Estié Graven, zoonje van Br. en Zuster Pieter J. Graven, 3 Sept. 1905 geboren, en 12 Januari 1906 te Ogden, Utah, overleden.

I N H O U D :

Stralen van Levend Licht	Blz. 49	Gods tijdrekening	Blz. 61
De Heiligen moeten lijden	„ 54	President John R. Winder	„ 62
President John R. Winder (<i>Portret</i>)	„ 55	Utah-Nieuws	„ 63
Wees steeds bereid!	„ 56	Apostel Marriner W. Merrill overleden	„ 64
Jakobus I : 26	„ 56	Voorgenomen Zendingstreis	„ 64
Zending-Conferentie	„ 57	„Levensvragen”	„ 64
Maandag 12 Februari	„ 60	Overleden	„ 64

Uitgave van JACOB H. TRAYNER, Boezemsingel 116, Rotterdam.

Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.